కొడుకు-కోడలు

-ఎమ్.హేమలత

"అలా చూస్తూ నిల్చుంటారేంటండీ? అబ్బాయి ఆ బుక్‌స్టాల్ దగ్గర కదా మనకోసం వెయిట్ చేస్తానన్నాడు! వెళ్లి పిల్చుకురండి" కామాక్షి మాటకు సుబ్బారావు సమాధానం చెప్పేలోగా "అత్తయ్యా! మామయ్యా" అంటూ పరుగున వచ్చింది వినీత.

"ఇవేగా మీ సూట్‌కేసులు! మామయ్యా మీరాగండి. మీరు లిఫ్ట్ చేయకండి. గోపాల్! ఇలారా. ఈ లగేజీ కాస్త కిందకి దింపి పోర్టర్‌ని కేకేయ్" అంటూ హడావుడి పడుతున్న కోడలికేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ-

"ఏంటమ్మ నువ్వొచ్చావ్? రమణ రాలేదా?" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"రమణకి ఆఫీసులో అర్జంటు పని పడిందండి. అత్తయ్యా! మీరు నెమ్మదిగా దిగండి. తొందరేం లేదు" కామాక్షి ట్రెయిన్ దిగడానికి సాయం చేస్తూ అంది వినీత.

కొడుకు బదులు కోడలు స్టేషన్‌కు రావడం కామాక్షికెందుకో కొరుకుడు పడలేదు. కొంత అప్ర సన్నంగానే ముఖం పెట్టి వినీత అందించిన చేతిని ఊతంగా అందుకోక ట్రెయిన్ దిగింది కామాక్షి.

పోర్టర్ తెచ్చిన సామాను అటెండర్ గోపాల్ కారులో సర్దాక "నువ్వు ఆఫీసుకు వెళ్ళు గోపాల్. నేను అయ్యగారికి ఫోన్ చేస్తాను" అంది వినీత.

కారు ముందు సీట్లో మామగారు కూర్చున్నాక "అత్తయ్యా! మీరు రిలాక్స్‌డ్‌గా వెనుక కూర్చోండి" అంటూ కారు స్టార్ట్ చేసింది.

"స్వాతికి డెలివరీ అయి పాపాయి పుట్టిన సంగతి తెల్సినప్పటి నుండి రమణ అంటూనే వున్నాడు ఓమారు కాకినాడ వెళ్దామని. ఏదీ! మాకు టైం దొరకడమే కష్టమయిపోతోంది. రమణ ప్రాజెక్ట్ పూర్తయితే నా వర్క్ ఉండిపోతుంది. నాది పూర్త యితే రమణది ఉండిపోతుంది" ట్రాఫిక్‌లో ఒడు పుగా కారు డ్రైవ్ చేస్తూ కబుర్లు చెబుతున్న కోడలి నేర్పుకి సుబ్బారావు సంతోషించాడు. కామాక్షి మాత్రం ముఖం గంటుపెట్టుకుని కూర్చుంది.

అధునాతనంగా కట్టబడిన ఆ భవన సముదా యాల పేరు ఆన్‌లైన్ అపార్ట్‌మెంట్స్. రమణ వినీ తల ఇల్లుకూడా అందులోనిదే. కారు చప్పుడికి గేటు తెరిచిన గూర్ఖా వినీతకి సెల్యూట్ కొట్టాడు. పరుగున వచ్చిన పనివాడు రాము కారు తలుపులు తెరిచాడు.

"రండి అత్తయ్య! మేము స్టేట్స్ నుండి ఈ వూరొచ్చి సంవత్సరమయినా మీరు ఈ ఇంటికి రావడం ఇదే మొదటిసారి. తీరా మీరొచ్చే టైమ్‌కి ఆయన ఇంట్లో లేరు. ఏం చేయాలి మామయ్యా! మా ప్రొఫెషన్స్ అలాంటివి. ఏ టైమ్‌లో ఏ అర్జంట్ పని వచ్చి పడుతుందో మాకే తెలీదు.

అత్తయ్యా! మీరు స్నానం చేస్తారేమో కదా. మీ సామాన్లు ఆ బెడ్రూంలో ఉంచాడు రాము. మామయ్యా! మీరు టిఫిన్ చేసేటట్లయితే రండి వడ్డిం చేస్తాను" గబగబా మాట్లా డుతూ అటూ ఇటూ బిజీగా తిరుగుతున్న వినీత కేసి చూసాడు సుబ్బా రావు.

"ఫర్లేదమ్మా! నాకేం తొందరలేదు. నీకు ఆఫీ సుకు టైమవుతుందేమో కదా" అంటూ డైనింగ్ టేబుల్‌కేసి నడిచాడు సుబ్బారావు.

అత్తయ్య, మామ య్యల బ్రేక్‌ఫాస్ట్ కార్య క్రమం పూర్తయ్యాక చక చకా రెడీ అయింది వినీత ఆఫీసుకు వెళ్లడానికి.

"అత్తయ్యా, మామయ్యా! లంచ్ హాట్‌పాక్స్‌లో టేబుల్ మీదుంది. మీ లంచ్ టైమ్ 1.30 కదూ. భోజనంచేసి రెస్ట్ తీసుకోండి. దీప, లయ 3.30 ప్రాంతంలో వస్తారు. వాళ్లకని సాండ్‌విచస్ చేసాను. ఫ్రూట్‌జ్యూస్ ఫ్రిజ్‌లో వుంది. నేను సాయంత్రం తొందరగా రావడానికి ట్రై చేస్తాను. వస్తాను" అంటూ బయటవున్న కారుకేసి నడిచింది వినీత.

అంతవరకూ ఉగ్గపట్టుకున్న కామాక్షి "సాయంత్రం తొందరగా రావడానికి ట్రై చేస్తుం దట. ఎంత దయ మనమీద. సరేలే ఈ పిల్లే కాస్త నయం. ఆమాత్రం తీరిక చేసుకుని స్టేషన్‌కొ చ్చింది. కోడలుకున్నంత అక్కర కొడుక్కి లేకపో యింది. అరే! అమ్మానాన్నలను చూసి ఆరునెలల యిందే అన్న ఆలోచన కూడా లేదా వాడికి? ఇదేం ఇల్లండి బాబూ! ఇంటినిండా ఫర్నిచర్. గోడల నిండా పెయింటింగులు.. ఆర్ట్‌గ్యాలరీలాగా" ధ్వాగ్ధాటి సాగిపోయేది సుబ్బారావు అడ్డుకట్ట వేయక పోతే.

"చూడు కాము! మనం ఇక్కడికి చుట్టపు చూపుగా వచ్చినవాళ్లము,. ఇక్కడే ఉండిపోదామని రాలేదు. అయినా నాలుగురోజులు ఉండిపోయే వాళ్లం. ఎందుకొచ్చిన గొడవలు చెప్పు. అనవస రపు ప్రసంగాలు చేయక నువ్వూరుకో" విసుగ్గా అన్నాడు సుబ్బారావు.

"ఔన్లేండి. నేనేం మాట్లాడినా మీకు అలాగే వుంటుంది. నేనేమయినా మీ కోడలులాగా పెద్ద పెద్ద చదువులు

చదివి ఉద్యోగాలు చేస్తూ వూళ్ళేలడం లేదుగా'' మెత్తటి పరుపు మీంచి దిగి సోఫాలో కూర్చుండిపోయింది కామాక్షి.

ఆవిడ మాటల్ని పట్టించుకోకుండా పేపరందుకున్నాడు సుబ్బారావు.

★★★

"ఏవండీ! మిమ్మల్నే... లేవండి అబ్బాయొచ్చినట్టున్నాడు'' భర్తని గట్టిగా కుదిపింది కామాక్షి.

మంచి నిద్రలో వున్నాడేమో "అబ్బా! ఏంటా కేకలు కామూ! అరే అప్పుడే పన్నెండయిందా? బాగా నిద్ర పట్టేసింది'' కళ్లు విప్పుతూ అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అంతే! మీకేం... మీరలాగే నిద్రపోతారు. అబ్బాయికోసం వెయిట్ చేస్తూ నేనిలా కూర్చున్నాను. ఆవిడగారేమో అప్పుడే పక్క ఎక్కేసింది. పిల్లలు సరే పెందరాళే లేవాలి అని తొందరగా పడుకున్నారు'' కామాక్షి మాటలింకా పూర్తి కాకుండానే "అమ్మా...నాన్నా!'' అంటూ రమణ గదిలోకి వచ్చాడు.

"బాబూ రమణా! బాగున్నావా నాయనా!'' అన్నాడు సుబ్బారావు ప్రేమగా.

"అదేంట్రా రమణా! ఇంత అపరాత్రా నువ్వు ఇల్లు చేరేది'' గోముగా కోప్పడింది కామాక్షి.

"అమ్మా! నువ్వలా అంటావనే అనుకున్నాను. ఏం చేయను చెప్పు. ఒక్కోమారు పనులలా అర్జంటుగా వచ్చి పడుతుంటాయి. ఎన్నాళ్లకి చూసానమ్మా మిమ్మల్ని? స్టేట్స్ నుంచి వచ్చిన కొత్తల్లో మనూరొచ్చినప్పుడు మిమ్మల్ని చూడ్డమే. తరువాత మీరు స్వాతి డెలివరీ అని కాకినాడ వెళ్లారు. అన్నట్లు చెల్లీ, పాపా బాగున్నారుకదా. ఇంతకీ పాపకేం పేరు పెట్టారు?''

"ఆ.. పాపకి సఖి అని పేరు పెట్టారు. మీ నాన్నగారి పేరులోని మొదటి అక్షరం, నా పేరులోని మొదటి అక్షరం కలిసేలా!''

"పేరు చాలా బాగుందమ్మా'' నవ్వుతూ అన్నాడు రమణ.

"అవన్నీ తరువాత మాట్లాడుకోవచ్చు. నువ్వెళ్లి భోంచేయ్. బాగా లేటయింది'' అంది కామాక్షమ్మ.

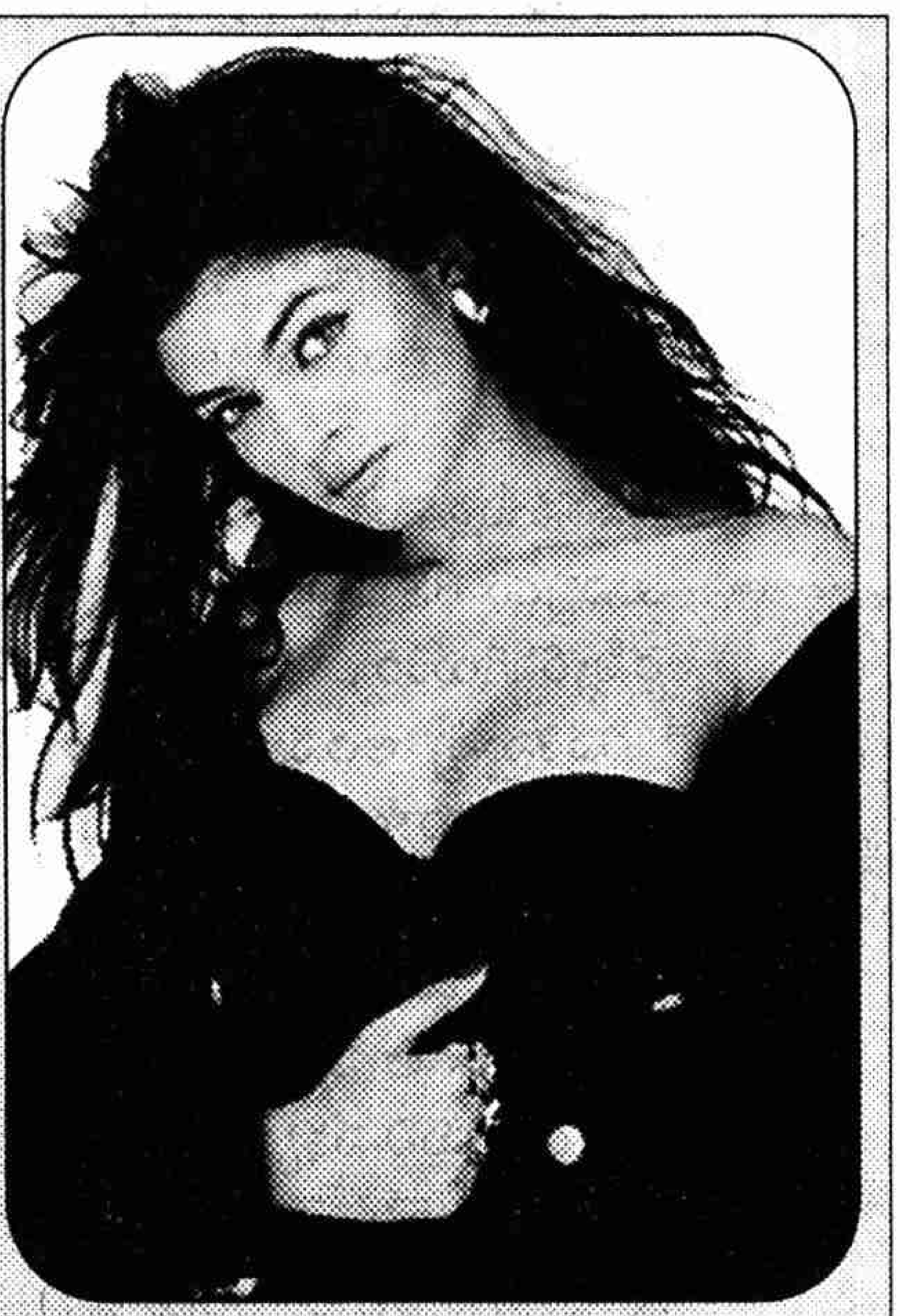

వెరైటీ అంటే ఇష్టం

మూనాటనీని ఎవరూ కోరుకోరు. మారుతున్న ఫ్యాషన్లకి అనుగుణంగా ఎప్పటికప్పుడు కొత్తదనంతో అలరారుతుంటారు సినీతారలు. అందాలతార సుస్మితాసేన్‌కి ఫ్యాషన్లంటే ఎంతో ఇష్టంట. నాకు డ్రెస్ సెన్స్ ఎక్కువని చెబుతారు జనం. ఎప్పుడూ లేటెస్ట్ ఫ్యాషన్ల గురించి ఆరాతీస్తూంటాను. అందుకే నా స్టయిల్‌లో వెరైటీ కన్పిస్తుంది. మార్కెట్లో ఏవి కొత్తగా వచ్చాయో తెలుసుకుని వాటిని కొనేస్తూంటాను. సినిమాల్లోలాగే నాకు టేస్ట్‌లు మారిపోతుంటాయి. ఎప్పుడూ ఏ డిజైన్ వస్తుందో తెలియనప్పుడు ఏరోజుకారోజు వెరైటీగా కన్పించడమే మంచిది కదా' అంటోంది సుస్మితాసేన్.

"అలాగే...అలాగే. మీరు పడుకోండి" అంటూ రమణ తన బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లిపోయాడు.

కాస్సేపు ఓపిక పట్టిన కామాక్షి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర అవుతున్న చప్పుళ్లకి ఆగలేక పడకమీద నుంచి లేచి భోజనాల గదిలోకి నడిచింది.

అప్పటికే మైక్రో ఓవెన్‌లో వేడి చేసిన చపాతీలు, కూరా పెట్టుకుని తింటున్నాడు రమణ.

అటూ ఇటూ చూసిన కామాక్షికి కోడలు అక్కడ లేకపోవడం విడ్డూరం అన్పించింది.

"అదేంటి రమణా! వినీత ఏదీ?"

"వినీత ఎందుకమ్మా? తనతో ఏమైనా పని వుందా? రాత్రి ప్రొద్దుపోయేవరకూ కంప్యూటర్ మీద వర్క్ చేసినట్టుంది. భోజనంచేసి పడుకుంది" అంటూ ఫ్రిజ్‌లోంచి మజ్జిగ బాటిల్ అందుకున్నాడు రమణ.

"ఆ.. ఏంలేదులే" అంటూ వెనుదిరిగింది కామాక్షి.

***

ప్రొద్దుటే స్నానం పూర్తి చేసుకుని బయటకి వచ్చింది కామాక్షి.

అప్పటికే ఇల్లంతా హడావుడిగా వుంది. దీప, లయ యూనిఫారమ్‌లు వేసుకుని సాక్స్‌తో వాళ్ల గదిలోంచి బయటకి వచ్చారు. కామాక్షిని చూడగానే-

"గుడ్‌మార్నింగ్ నానమ్మా" అన్నారు కవలలిద్దరూ కోరస్‌గా.

"అరే.. అప్పుడే తయారయిపోయారే. ఇంకా ఏడయినా కాలేదు. ఉండండుండండి నేను పూజ గదిలో దీపం పెట్టివస్తాను" అంటూ పూజ గదిలోకి వెళ్లింది.

పూజ పూర్తయి బయటకొచ్చిన కామాక్షి "డాడీ! నా జడలు" అంటూ మారాం చేస్తున్న లయ దగ్గరకొచ్చి-

"అదేంటమ్మా మీ నాన్నను అడుగుతున్నావు జడ వేయమని. మీ అమ్మేది?" అంది.

"మమ్మీ! వాళ్ళ ఎండీ ఫోన్ చేస్తే అరింటికే ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయింది నానమ్మా. డాడీ! నా జడలు" రమణ వెంట పడింది లయ.

"లయా! నేను వేస్తాను రామ్మా" అంటున్న కామాక్షిని వారిస్తూ రమణ "అమ్మా! నువ్వు, నాన్నా టిఫిన్ కానివ్వండి. లయకి జడలు నేను వేస్తాను. దీపకి ఎలాగూ షార్ట్‌కట్. దానికి జడలు అవసరంలేదు. ఐడెంటికల్ ట్విన్స్ కదమ్మా. కాస్త డిఫరెంట్‌గా కన్పించాలని ఒకరికి కట్ చేయించాము. లేకుంటే బాబోయ్... నాలుగు జడలు వేసే పని పడేది నాకు" అన్నాడు హాస్యాన్ని జోడిస్తూ.

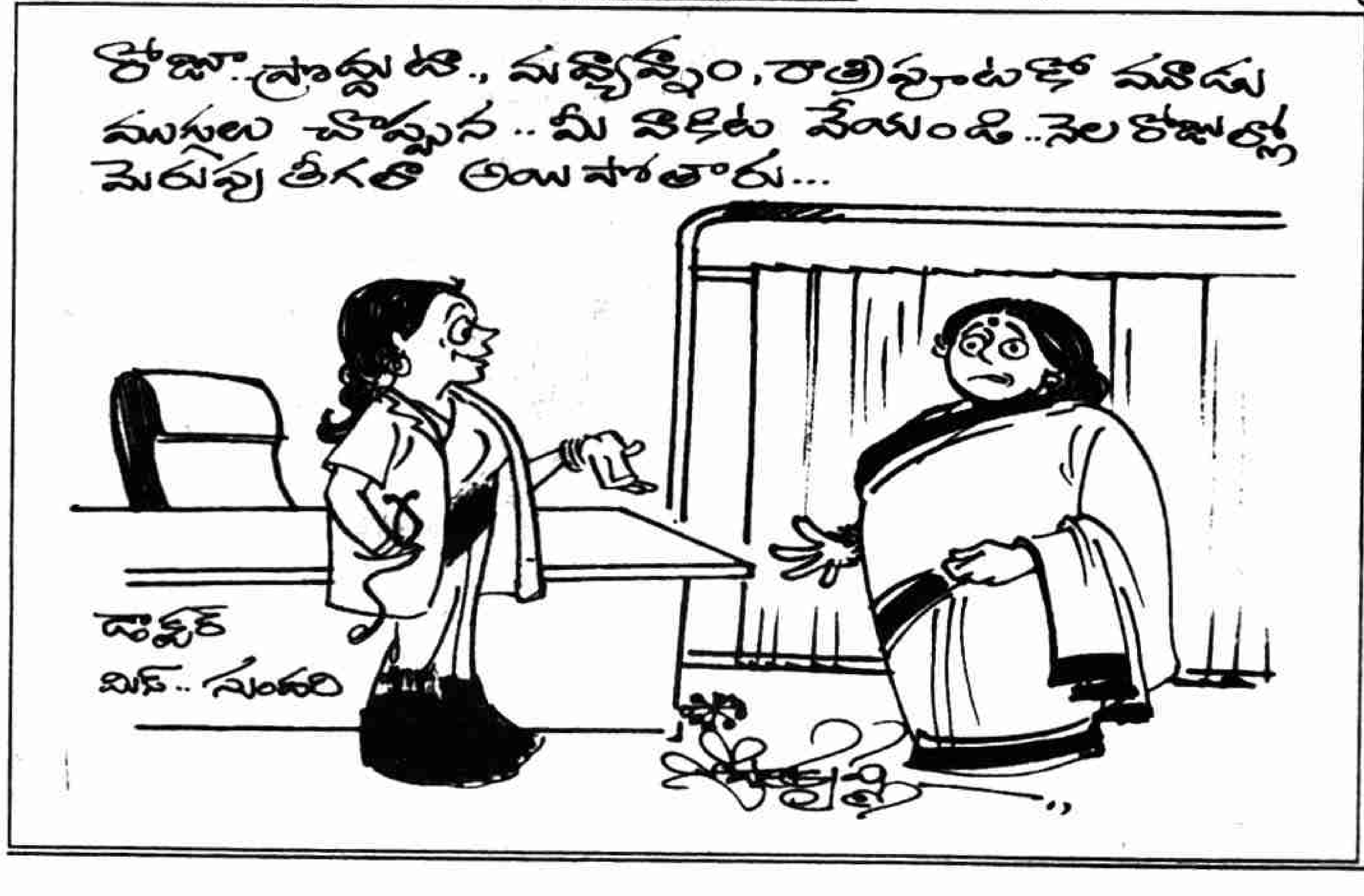

విస్మయంగా కొడుక్కేసి చూసింది కామాక్షి.

"మైగాడ్! దోసె మాడిపోతోంది" అంటూ వంటింట్లోకి పరుగుపెట్టిన రమణకేసి కొంత జాలిగా, మరింత బాధగా చూసింది కామాక్షి.

సుబ్బారావు వచ్చి భార్య వీపుమీద చేయివేసి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు నడవమని సైగ చేసాడు.

దీపా, లయా ఇద్దరూ తయారై పుస్తకాలు, టిఫిన్ బాక్స్‌లు బ్యాగుల్లో సర్దుకుని "డాడీ! మేము రెడీ" అంటూ రమణ దగ్గరకొచ్చారు.

పిల్లల్ని అటు స్కూల్లో డ్రాప్ చేసి తను ఆఫీసుకు వెళ్ళేందుకు బయటకి నడిచాడు రమణ.

"ఇదేంటండీ! వీడి ఉరుకులేంటి? పరుగులేంటి? వంట చేయడమేమిటి? నాకయితే అర్థం కావడంలేదు. మనం లేచేసరికి కుక్కర్ దింపేసాడు. టిఫిన్ రెడీ చేసాడు. అదేంట్రా అంటే 'మాకిది అలవాటే అమ్మా. వినీతకి ప్రొద్దుటే ఆఫీసు పని పడింది' అన్నాడు తాపీగా.

పోనీ ఏ వంట మనిషినో పెట్టుకోవచ్చు కదా అని నేనంటే మా టైమింగ్స్‌కి సరిపడదమ్మా. వాళ్లని కనిపెట్టుకుని ఎవరుంటారు? అని నాకే ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు. ఖర్మ...ఖర్మ... మన పెళ్లయి ఇన్నేళ్లయింది. మిమ్మల్ని ఏనాడయినా వంటింటి ఛాయలకు రానిచ్చానా? అలాంటి కుటుంబంలో పుట్టిన వీడు ఈ ఆడంగి పనులు చేస్తుంటే నాకు... చెప్పొద్దూ కంపరం పుట్టుకొస్తోంది. పైగా ప్రతిదానికీ మాకు అమెరికాలో ఇది అలవాటేలేమ్మా అని అంటాడు."

"కామాక్షీ ఆపుతావా నీ సొద. అయినా ఇది మగపని, ఇది ఆడపని అని పనులకు లింగభేదం చూపించే రోజులు కావివి. పని జరగడం ముఖ్యం. ఎవరే పని చేయాలన్నది కాదు, అయినా ఉద్యోగం పురుష లక్షణం కదా.

నీ కోడలు పిల్ల మగాడిలా ఉద్యోగం చేయడం లేదా? అది నీకు సబబుగా అన్పించి, ఇది విడ్డూరంగా అన్పిస్తున్నదా?"

"సరేలెండి. చెప్పక చెప్పక మీతోనే చెప్పుకోవాలి. నా ప్రారబ్ధం కాకుంటే ఇవన్నీ చూస్తూ భరించమని నాకు రాసి పెట్టి వుంది. అదే నా బాధ" విషణ్ణ వదనంతో గదిలోకి వెళ్తున్న భార్యకేసి చూసి ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు సుబ్బారావు.

***

అర్ధరాత్రి ఏ ఒంటి గంటో, రెండో తెలీదు. మూలుగు వినిపించి మెలకువ వచ్చింది సుబ్బారావుకి.

ప్రక్కనే పడుకున్న కామాక్షి మెలికలు తిరిగిపోతోంది.

ఆమె ఒళ్లంతా చెమటతో తడిసిపోయింది.

"కామూ! ఏమయింది?" అంటూ భార్య వీపు మీద చెయ్యి వేసాడు సుబ్బారావు.

"నొప్పి...నొప్పి" అంటూ ఛాతీ చూపించింది కామాక్షి.

సుబ్బారావుకి అర్థమయింది ఇదేదో హార్ట్ అటాక్ కావచ్చుని.

గబగబా పక్కగదివేపు పరుగెత్తాడు సుబ్బారావు.

"రమణా...రమణా" గది తలుపులు తట్టాడు.

"ఏంటి మామయ్యా!" ఆత్రంగా బయటకొచ్చింది వినీత.

"అమ్మా! కాస్త రమణని లేపుతావా! మీ అత్తయ్య గుండెనొప్పితో బాధపడుతోంది. ఆమెకు హార్ట్ అటాక్ ఏమోనని నాకు భయంగా వుంది."

"అలాగా!" అంటూ కామాక్షి దగ్గరకు పరుగెత్తింది వినీత.

"రమణ" అంటున్న మామయ్యతో-

"రమణ లేరండి. ఫారిన్ డెలిగేట్స్‌ని రిసీవ్ చేసుకుందుకు ఏర్‌పోర్ట్‌కి వెళ్లారు" అంటూ అంబులెన్స్‌కి ఫోన్ చేసి, అడ్రస్ చెప్పి అత్తయ్య పక్కమీద కూర్చుంది వినీత.

"అత్తయ్యా! మీకేంకాదు. మీరు వర్రీ అవకండి. ఇంకాస్సేపట్లో అంబులెన్స్ వచ్చేస్తుంది. మామయ్యా! మీరు అత్తయ్య దగ్గర కూర్చోండి. నేనిప్పుడే వస్తాను."

ఐదు నిముషాల్లో డ్రెస్ మార్చుకుని వినీత రావడం, బయట అంబులెన్స్ తన రాకను ప్రకటిస్తూ వచ్చి ఆగడం, నిముషాలమీద కామాక్షిని వినీత సహాయంతో సుబ్బారావు అంబులెన్స్‌లోకి ఎక్కించడం, ముగ్గురూ ఓ పదిహేను నిముషాల్లో ఇంటికి దగ్గరగా వున్న కార్పొరేట్ హాస్పిటల్ చేరడం, ఒకదాని తరువాత మరొకటి జరిగిపోయాయి.

అటాక్ వచ్చిన అరగంటలో ప్రముఖ కార్డియాలజిస్టుల పర్యవేక్షణలోకి వెళ్లిపోయిన కామాక్షమ్మ ప్రమాదం నుండి బయటపడడంతో సుబ్బారావు, వినీతలు ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

***

"అమ్మా!" అన్న పిలుపుకి కళ్ళు తెరిచి చూసింది కామాక్షి.

బెడ్ పక్కనే కూచుని తన చేతిని పట్టుకున్న రమణకేసి చూసి నవ్వింది.

నీరసంగా వున్నా తెలివిగానే చూస్తున్న తల్లిని చూస్తూ -

"అమ్మా! ఇప్పుడెలా వుంది? వినీత సెల్ చేసి చెప్పగానే వెంటనే రావాలనిపించింది. అర్ధరాత్రి అమెరికానుండి వచ్చిన డెలిగేట్స్‌ని హోటల్లో దింపి ఇలా పరుగెత్తుకువచ్చాను" అన్నాడు రమణ ఆర్ద్రంగా కళ్లనీరు నింపుకుంటూ.

"అరే! అదేంట్రా రమణా! చిన్నపిల్లాడిలా. నాకే మయిందిప్పుడూ! మనిషన్నాక ఏదో సుస్తి చేయకుండా ఉంటుందా?"

"ఆహా! ఆ టైములో నేను నీవద్ద లేకపోవడం..."

"అదా నీ బాధ. వినీత వుందిగా రమణా. నిముషాలమీద నన్నిక్కడికి తీసుకువచ్చింది."

"సారీ సార్. ఇక మీరు బయటకి వెళ్లాలి. పేషెంట్‌కి రెస్ట్ కావాలి" అంది డ్యూటీలోవున్న డాక్టర్.

అది ఐసియు అన్న విషయం అప్పటికి గ్రహించిన రమణ, "ఐయామ్ సారీ!" అంటూ మరొక్కమారు కామాక్షి చేతిని స్పృశించి బయటకి నడిచాడు.

కామాక్షికి పూర్తిగా స్వస్థత చిక్కేవరకూ రమణ, వినీత వంతుల వారిగా లీవు పెట్టి ఆవిడని గమనించుకోవడం, సుబ్బారావుకే కాక కామాక్షికి కూడా ఆనందం కలిగించింది.

మూడునెలలు గడిచిపోయాయి.

అల్లుడు తరుణ్‌కి మళ్ళీ బాంబేలో ఆన్‌సైట్ వర్క్ పడిందని, కూతురు స్వాతి ఫోన్‌లో చెప్పడంతో సుబ్బారావు, కామాక్షి కాకినాడకి ప్రయాణం కట్టారు.

"అమ్మా! ఇంక కొద్దిరోజులు మీరిక్కడుంటే బాగుండేది కదా" అంటున్న రమణతో-

"స్వాతి ప్రాబ్లమ్ నీకు తెలుసు కదా రమణా! తానొక్కతే పిల్లలిద్దరితో ఉండడం కష్టం. అందులో చంటిది మరీ చిన్నపిల్ల కదా. మళ్ళీ వస్తాములే త్వరలో" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అమ్మా! సాయంత్రం ట్రైన్ టైంకి స్టేషన్‌కి రావడానికి ప్రయత్నిస్తాను" అన్నాడు రమణ.

"వినీత మధ్యాహ్నం సెలవు పెట్టి వస్తానందిగా. పనులు మానుకుని నువ్వు రావడమెందుకు? నేను అనారోగ్యంతో ఆసుపత్రిలో వున్నప్పుడు చాలానే సెలవులు పెట్టావు కదా" ఆప్యాయంగా కొడుకు కేసి చూస్తూ మాట్లాడుతున్న భార్యవంక చూసి గుంభనంగా నవ్వుకున్నాడు సుబ్బారావు.

★

చిన్న తప్పుకి పెద్ద శిక్ష!

"మా గ్రామంలో వారానికోసారి షాపింగ్ చేయటానికి, ఆదివారాలు చర్చికి వెళ్లటానికి తప్ప దేనికీ నేను నా కారుని డ్రైవ్ చేయటం లేదు. ఇలా ఇరవై ఏళ్ల నుంచి జరుగుతోంది!" అని వాపోతున్నాడు 83 ఏళ్ల బెల్జియం దేశపు రైతు 'అరెన్సిరోగియర్స్.' వెల్దిజెమ్ అనే గ్రామంలో నివశిస్తున్న అతను ఒకసారి ఏదో పని బడి 40 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న మరోచోటుకి ప్రయాణమయ్యాడు. అతని దురదృష్టవశాత్తు దారిలో ఉన్న ఒక ఊళ్లో ఒక చిన్న పిల్ల రోడ్డు కడ్డం పడింది. ఆ పిల్లని రక్షించబోయి అతను కారుని రయ్‌మని పక్కకి కోయడంతో కంట్రోల్ తప్పి తుప్పల్లోకి వెళ్లి కారు ఆగిపోయిందిట! ఇందుకు పోలీసులు అరెస్టు చేసి అతనిమీద కేసు పెడితే "జీవితాంతం అతను తన ఊళ్లో తప్ప మరెక్కడా కారు డ్రైవ్ చేయరాదు" ని కోర్టు వారు తీర్పిచ్చారట.

ఇంగ్లండులో బానిసత్వం

రోమన్ల కాలంలో ఇంగ్లండులో బానిస వ్యాపారం విరివిగా జరిగినట్లు ఇటీవల కొన్ని ఆధారాలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. 2000 సంవత్సరాల క్రితం 'పార్ట్యునాటా' అనే ఫ్రెంచి యువతిని ఒక రోమన్ సైనికుడు వేలంపాటలో కొనుక్కున్నట్టు ఒక రశీదు దొరికింది. ఆ పత్రం మీద గీట్లు పడినా అక్షరాలని చదివితే ఆ యువతిని సైనికుడు 600 దినారీలకి కొన్నట్లు దాంట్లో ఉంది. చిత్రమేమంటే ఆ సైనికుడు కూడా విగిటస్ అనే బానిస. మోంటనస్ అనే ప్రముఖ బానిస అతని యజమాని. ఇక మోంటనస్ మహారాజు కింద బానిస! అంటే ఆ ఫ్రెంచి యువతి బానిసకొక బానిస! అబ్బ. ఆ బ్రతుకులు తల్చుకుంటే ఎంత దుర్భరమో కదా!
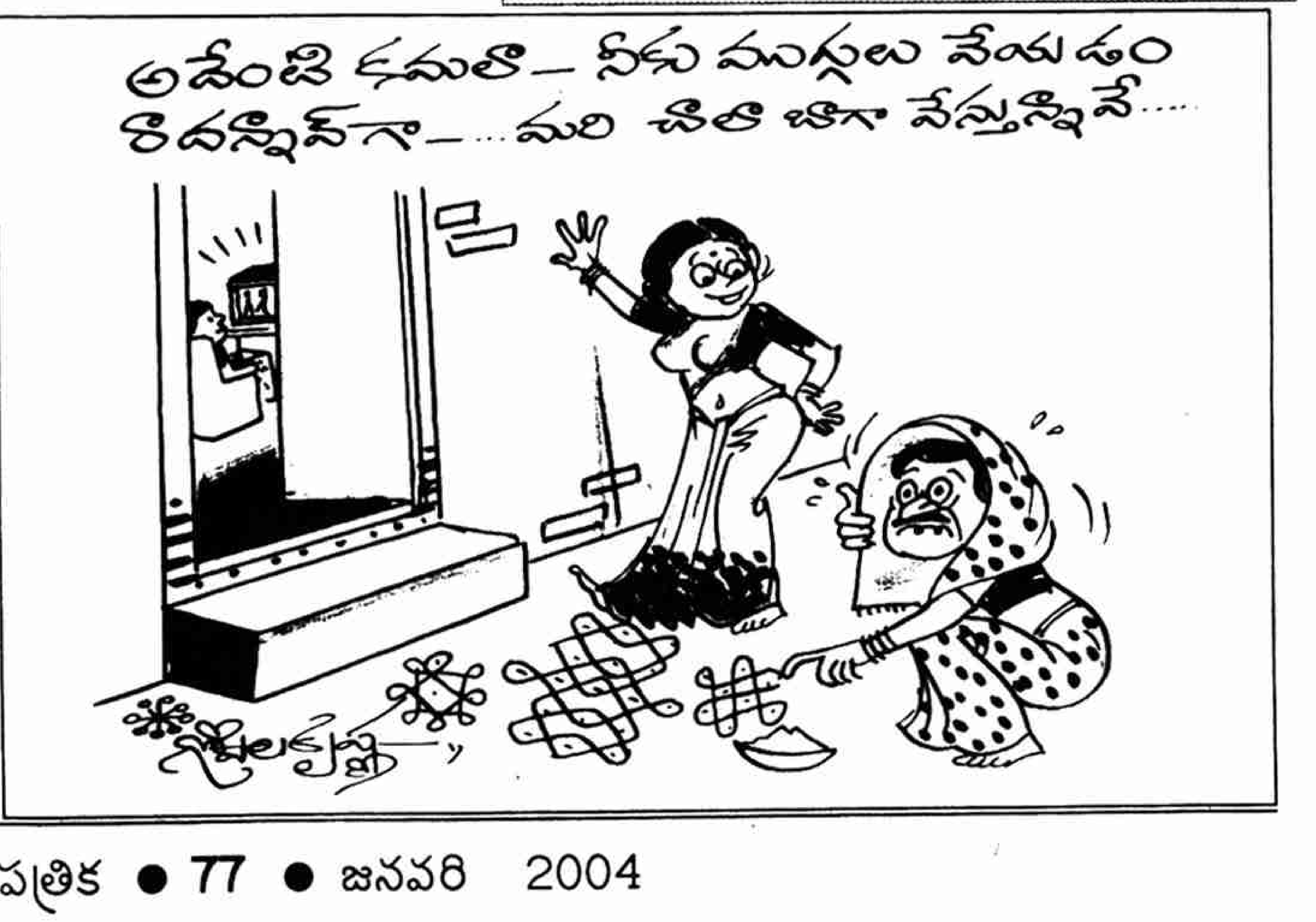
-టి. ఆర్. ఆర్